

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionen.....	2
2.	Rapportgennemgang	4
2.1.	Grundlaget for detentionsanbringelsen.....	8
2.2.	Lægeundersøgelse	9
2.2.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	13
2.2.2.	Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald	15
2.2.3.	Tidspunktet for lægetilsyn i forh. til indbr. til politistationen.....	16
2.3.	Oplysninger fra kriminalregistret.....	17
2.4.	Fremstilling og visitation mv.	19
2.4.1.	Fremstilling	19
2.4.2.	Visitation mv.	19
2.5.	Tilsyn.....	23
2.5.1.	Det første tilsyn	25
2.5.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn	25
2.5.3.	Intervaller mellem tilsyn.....	27
2.5.4.	Skærpet tilsyn.....	27
2.5.5.	Noteringen af de foretagne tilsyn	30
2.5.6.	Karakteren af de udførte tilsyn	31
2.6.	Løsladelsestidspunktet	32
2.7.	Vejledning om klageadgang mv.	32
3.	Opfølgning	33
4.	Underretning	34

Den 23. marts 2004 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere en inspektion af detentionen på politistationen i Grenå. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport blev den 28. maj 2004 i en foreløbig udgave sendt til Politimesteren i Grenå og Justitsministeriet med henblik på at myndighederne kunne fremkomme med deres eventuelle bemærkninger til de faktiske forhold som gengivet i rapporten. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

1. Detentionen

Detentionslokalerne er beliggende i politistationens kælderetage.

Indgang til detentionen sker via en bagindgang hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Vognene kører ind i en sluse mellem gården og indgangen til politistationens kælderetage. Først i slusen bliver tilbageholdte lukket ud af vognene og ført ind ad døren og videre til visitationsskranken. Dette hindrer – som det blev oplyst – naturligt undvigelse.

Det er ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at overvære indbringelse af anholdte ved denne indgang.

Visitationsskranken er placeret umiddelbart inden for døren. Ved skranken er der aflåselige skabe til opbevaring af de tilbageholdtes genstande.

I skranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”, og andre foldere vedrørende Alko-

holrådgivningen Grenaa. Alkoholrådgivningen Grenaa er – fremgår det af folderen herom – et amtsligt tilbud om gratis rådgivning og behandling af mennesker med alkoholproblemer.

I skranken lå endvidere blanketter til brug ved detentionsanbringelser.

I venstre hjørne over for visitationsskranken er placeret et overvågningskamera via hvilket skranken kan overvåges af vagthavende i politistationens stueetage.

Til venstre for indgangen er toilet og bad.

Fra indgangen løber gangen hvorudfra detentionslokalerne er placeret (alle på gangens højre side). Der er tre detentionslokaler; lokale 3 ligger nærmest indgangen og visitationsskranken, herefter henholdsvis lokale 2 og lokale 1.

Lokalerne er ens og har en størrelse på 7-8 m². Det blev oplyst at lokalerne opvarmes ved gulvvarme der kan reguleres udefra.

I lokalernes endevæg er et forholdsvis stort vindue fra hvilket der kommer meget lys ind. Vinduerne er dobbelte: Det yderste glas er frostet og dermed ikke gennemsigtigt, det inderste glas er klart. Det blev oplyst at vinduerne er brudsikre.

Væggene er hvidmalede, og cementgulvene er lysegrå. I alle lokaler lå en madras på gulvet.

I dørene er der indkigshuller. Der var meget få ridser i indkigshullerne.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. I loftet er indbygget lamper, udluftningsriste, tv-overvågning og højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte.

På væggen ved siden af lokalernes døre er en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende.

De tekniske installationer i samtlige lokaler blev afprøvet og virkede.

Der var hverken ridser, skrammer eller mærker på vægge mv. Der var ingen frem-spring eller løse skruer.

De fysiske forhold i detentionen i Grenå er efter min opfattelse gode. Lokalerne var i en god vedligeholdelsesmæssig stand, og de var rene og pæne. Derudover giver de-tentionslokalerne mig ikke anledning til bemærkninger.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentions-anbringelser forud for varslingen den 17. februar 2004 af inspektionen. Jeg modtog med posten den 26. marts 2004 det pågældende rapportmateriale. De 10 detentions-anbringelser som materialet vedrører, fandt sted i perioden 2. december 2003 til og med 12. februar 2004.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer. Kundgørelsen trådte i kraft den 1. august 2001.

Efter § 22, stk. 1, i kundgørelsen skal alle punkter i detentionsrapporten (kundgørelsens bilag 1 som er Rigspolitechefens blanket P152) udfyldes. Anvendelsen af denne blanket er ikke obligatorisk, men eventuelt anvendte lokale blanketter skal indeholde de oplysninger der er angivet i bilag 1 (detentionsrapporten), jf. Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed den ny detentionskundgørelse blev udsendt til samtlige politimestre og Politidirektøren i København.

Politimesteren i Grenå anvender Rigspolitechefens blanket P152.

Rigspolitichefens blanket P152 forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen, såvel foreløbig som endelig anbringelse, lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika), og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4, og felter til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte har fået udleveret pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?”, eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Ovenover felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Det fremgår som nævnt af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. På ingen af de 10 blanketter som jeg modtog, er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1. Således er det f.eks. i 7 af de 10 tilfælde ikke anført hvilket A.P.nr. de pågældende sager har, og i intet tilfælde er der sket udfyldelse af rubrikken om udlevering af bl.a. Rigspolitichefens vejledning om alkoholafvænnning og -behandling (jf. pkt. 2.7.).

På baggrund af Folketingets Ombudsmands inspektioner af politikredsene detentioner har Rigspolitichefen i en rundskrivelse af 15. januar 2003 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i kundgørelsen følges, herunder at samtlige punkter anført i detentionskundgørelsen udfyldes. De rapporter som jeg har modtaget, er alle udfærdiget efter udsendelsen af denne indskærpelse.

Det er beklageligt at der – på trods af Rigspolitichefens indskærpelse – i intet tilfælde fuldt ud er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1.

Jeg går ud fra at politimesteren vil gøre de relevante medarbejdere bekendt med det jeg har anført om mangler i henseende til overholdelsen af kundgørelsens § 22, stk. 1, og at politimesteren samtidig over for de relevante medarbejdere vil indskærpe notatpligten.

Der har to dage været tale om to anbringelser i detentionslokalerne. De to dage er den 5. december 2003 og den 12. februar 2004.

Anbringelserne er under gennemgangen nedenfor angivet med dato for anbringelse i detentionen og for så vidt angår de anbringelser der skete samme dato, tillige med tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse.

Af Politiets Statistik for 2002 (www.politi.dk) fremgår det at der dette år var 57 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Grenå politikreds. Det fremgår

endvidere at ingen spirituspåvirkede personer blev bragt til forsorgshjem eller lignende. 5 personer blev indbragt til sygehus, og 31 blev bragt til hjemmet. Til sammenligning skete der i 2001 – ifølge Politiets Statistik for dette år – i Grenå politikreds 25 detentionsanbringelser, mens 19 spirituspåvirkede personer blev bragt til hjemmet, og 3 blev indbragt til sygehus.

I sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Holbæk har jeg fået oplyst at de anførte tal i statistikken for 2002 er forkerte for en række af politikredsene.

Jeg beder politimesteren om at meddele mig hvis der er fejl i de nævnte tal for så vidt angår Grenå politikreds.

Jeg beder endvidere om politimesterens eventuelle forklaring på den store forskel der tilsyneladende er i antallet af henholdsvis detentionsanbringelser og hjembringelser af spirituspåvirkede personer i 2001 og 2002.

I Rigspolicefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Grenå politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse, og i givet fald oplyse om resultatet heraf.

Jeg går ud fra at politiet er opmærksom på det der er angivet i Rigspolicefens følgebrev af 28. juni 2001, om at politiet under de angivne forudsætninger i stigende omfang skal bringe berusede hjem.

2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 1, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter stk. 2 tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, f.eks. med henblik på indsættelse i detentionen (stk. 2, nr. 4). Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis mindre indgribende foranstaltninger (overgivelse til andre, f.eks. hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende, jf. nr. 1-3) ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren.

Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

I halvdelen af tilfældene fremgår det ved afkrydsning i feltet dertil at de pågældende var påvirkede af alkohol. I alle 10 tilfælde er graden af beruselse (vurderet af den vagthavende) angivet ved afkrydsning af rubrikkerne hertil.

Jeg henleder opmærksomheden på at både det forhold at den pågældende skønnes påvirket af alkohol, og graden af påvirkningen i alle tilfælde bør fremgå af blanketten.

I ingen tilfælde er det på blanketten angivet at den pågældende også var påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika).

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i kundgørelsens § 1, herunder stk. 3 hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige til at afværge faren som angivet i stk. 1, har været opfyldte i de enkelte tilfælde, herunder de tilfælde hvor der

kun var tale om påvirkning i let grad. Jeg går ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1.

Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1.

I sagen om min inspektion af detentionen i Fredericia har Justitsministeriet i en udtalelse af 12. november 2003 anført følgende vedrørende spørgsmålet om anvendelse af detentionsrapporter når der ikke er tale om detentionsanbringelser:

”...

Efter ministeriets opfattelse skal der anvendes detentionsblanket ved alle tilbageholdelser omfattet af § 1, stk. 2, i detentionsbekendtgørelsen, jf. § 1, stk. 4.

Formuleringen ’egentlige detentionsanbringelser’ skal således forstås som alle tilbageholdelser efter detentionskundgørelsens § 1, stk. 2, i modsætning til f.eks. anbringelser i venterum.

...”

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorvidt detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorgshjem eller lignende (nr. 3).

2.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 12 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den tilbageholdte er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågæl-

dende), jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Lægetilsyn skal efter § 14 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

Af detentionsrapporten fremgår det i alle tilfælde at der var lægetilsyn ved en nærmere angivet læge. Videre fremgår i alle tilfælde hvornår der skete lægeundersøgelse.

I ingen af tilfældene foreligger der en lægeerklæring udfærdiget på blanket P153 (bilag 2 til detentionskundgørelsen).

I alle tilfældene bortset fra et (anbringelsen den 2. december 2003) har den pågældende læge (med håndskrift) anført noget i detentionsrapportens rubrik vedrørende lægens bemærkninger.

I flere tilfælde har lægen i den omtalte rubrik til angivelse af lægens bemærkninger anført "kan forblive i detentionen" og i enkelte tilfælde er anført "ingen".

I nogle tilfælde er anført mere om den pågældende, herunder f.eks. om den pågældendes helbredsmæssige tilstand. Således har lægen om anbringelsen den 5. december 2003 kl. 20.10 skrevet "normalt blodtryk m.v.", ligesom lægen om anbringelsen den 31. januar 2004 blandt andet har skrevet "Virker kun beruset. ÷ kranielæsion."

Også vedrørende anbringelsen den 1. februar 2004 er der ud over angivelsen af at den pågældende kunne blive i detentionen, anført følgende: "...er beruset, men har ikke slået sig".

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver skriftlige bemærkninger i detentionsrapporten.

Jeg kan oplyse at jeg i min rapport af 26. august 2002 vedrørende min inspektion af detentionen i Tønder bad Justitsministeriet om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter alle bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med skriftligt, herunder (enkeltstående) bemærkninger som ”kan detentionsanbringes”, ”ingen bemærkninger” og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved sådanne bemærkninger.

Justitsministeriet udtalte i den anledning følgende:

”...

Justitsministeriet har drøftet spørgsmålet med Rigspolitechefen og skal på den baggrund oplyse, at der med bestemmelsen i kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., tages sigte på egentlige indholdsmæssige bemærkninger, som lægen måtte finde det fornødent at afgive skriftligt. Der stilles således ikke krav om, at enkeltstående bemærkninger, som lægen lige så vel kunne have fremsat mundtligt over for vagthavende, påføres blanket P153. Disse bemærkninger kan således efter Rigspolitechefens og Justitsministeriets opfattelse påføres selve detentionsrapporten.”

Jeg meddelte i min opfølgingsrapport at jeg havde noteret mig det af Justitsministeriet oplyste.

Jeg har herefter ikke bemærkninger til de nævnte tilfælde hvor der er anført såkaldte enkeltstående bemærkninger i detentionsrapporten, og på baggrund af det ovenfor citerede som Justitsministeriet har anført, er jeg tilbøjelig til at mene at alle de bemærkninger der er gjort i de gennemgåede sager, kan karakteriseres som enkeltstående. Jeg beder Justitsministeriet om en udtalelse hvis ministeriet ikke er enig i dette.

Jeg beder endvidere politimesteren oplyse om der i nogen af de gennemgåede sager (tillige) er afgivet en skriftlig erklæring på blanket P153. I bekræftende fald beder jeg om kopi af erklæringen i de pågældende sager.

Jeg går ud fra at politimesteren i de tilfælde hvor lægen ønsker at afgive ”egentlige” skriftlige bemærkninger, foranlediger at dette bliver gjort på blanket P153.

I et tilfælde (anbringelsen den 9. januar 2004) ser det af oplysningerne angivet i detentionsrapporten sammenholdt med den vedlagte udskrift af journalsøgningslisten ud som om lægeundersøgelse fandt sted på Grenå Sygehus. I et tilfælde (anbringelsen den 31. januar 2004) fremgår det af den vedlagte journalsøgningsliste at den pågældende blev lægeundersøgt både i ambulance og på politigården. I de resterende 8 tilfælde fandt lægeundersøgelsen så vidt ses sted på politistationen.

Tilsynene er sket ved 10 forskellige læger.

Jeg henviser for så vidt angår lægeordningen til det som jeg har anført herom under pkt. 2.2.3.

Jeg bemærker at jeg ikke er i stand til at vurdere hvilke lægelige undersøgelser der har været nødvendige.

Bortset fra anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 08.45 hvor lægen besluttede at den pågældende skulle indlægges på sygehus, fremgår det direkte eller indirekte af alle sagerne (detentionsrapporten og udskrifter af journalsøgningsliste) at de pågældende kunne detentionsanbringes.

2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

I 8 tilfælde er tidspunktet for tilkald af læge angivet i detentionsrapporten. I 2 tilfælde (anbringelserne den 9. januar 2004 og den 31. januar 2004) er tidspunktet for tilkald af læge ikke angivet i detentionsrapporten. Som det fremgår oven for under pkt. 2.2., var der i disse 2 tilfælde tale om at de pågældende blev undersøgt henholdsvis forud for indbringelsen på Grenå Sygehus og under transporten (i ambulance) samt umiddelbart efter ankomsten til politistationen (af lægen i den medfølgende lægebil, går jeg ud fra). Disse må være grundene til at tidspunktet for lægetilkald ikke er angivet i disse 2 sager.

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen).

Tidspunktet for tilkald af læge er af de ovenfor nævnte grunde kun anført i 8 af de 10 tilfælde. Den følgende gennemgang omfatter således kun 8 sager.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er således ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen (som dog ikke er anført i alle tilfælde, jf. nærmere straks nedenfor).

I detentionsrapporten vedrørende anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 10.05 er tidspunktet for indbringelsen til politistationen ikke angivet. Af detentionsrapporten og udskriften fra journalsøgningslisten fremgår så vidt ses ikke nærmere om årsagen til den manglende notering af tidspunktet for indbringelsen af den pågældende.

Det er en fejl at tidspunktet for indbringelsen ikke er noteret i detentionsrapporten i den omtalte sag.

Det er ikke muligt at konstatere hvornår lægetilkald skete set i forhold til indbringelsen. Det fremgår imidlertid af detentionsrapporten at den pågældende blev visiteret kl. 9.55, og at lægetilkald skete kl. 10.10.

I 3 af de øvrige 7 sager (hvor der er noteret tidspunkt for såvel indbringelse som lægetilkald) skete lægetilkald før indbringelsen. Der er tale om anbringelserne den 5. december 2003 kl. 22.55, den 14. december 2003 og den 1. februar 2004. Tilkaldene skete henholdsvis 5 minutter, 5 minutter og 20 minutter før indbringelsen. I 3 sager skete lægetilkald efter indbringelsen. Der er tale om anbringelsen den 2. december 2003, anbringelsen den 5. december 2003 kl. 20.10 og anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 08.45. Tilkaldene skete henholdsvis 5 minutter, 16 minutter og 35 minutter efter indbringelsen. I den sidste af de 7 sager (anbringelsen den 12. december 2003) skete lægetilkald efter det noterede samtidig med indbringelsen.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Idet jeg lægger til grund at visitation i sagen om anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 10.05 blev foretaget umiddelbart efter indbringelsen til politistationen, er tilkald i 7 af de 8 tilfælde som er omfattet af dette punkt i min gennemgang sket senest 10-16 minutter efter indbringelsen.

I et tilfælde (anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 08.45) gik der 35 minutter fra indbringelsen indtil der skete lægetilkald. Dette er et enkeltstående, men dog beklageligt tilfælde.

2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.2.1. har kundgørelsens § 6 om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolicefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som også nævnt under pkt. 2.2.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentio-

nen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er også udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse der som tidligere nævnt ikke havde en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der som også tidligere nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

I 4 af de 8 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald er oplyst, er lægetilsyn sket mindre end en time efter tilkaldet. I de øvrige 4 tilfælde er lægetilsynet først sket henholdsvis 1 time og 52 minutter, 1 time og 50 minutter, 1 time og 15 minutter og 1 time og 6 minutter efter lægetilkaldet. Det drejer sig i nævnte rækkefølge om anbringelserne den 5. december 2003 kl. 22.55, den 2. december 2003, den 5. december 2003 kl. 20.10 og den 14. december 2003.

Vedrørende lægeordningen henviser jeg til det som jeg har anført herom under pkt. 2.2.3.

2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt. I forbindelse med mine inspektioner af detentionerne i Aabenraa og Ringsted udtalte jeg som min endelige opfattelse at lægetilsyn som finder sted mere end en time efter indbringelsen, ikke er snarest muligt efter indbringelsen (mine opfølgingsrapporter af 13. marts 2002 og 25. marts 2002). Selv om min endelige udtalelse herom er afgivet efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er den udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse idet disse inspektioner og dermed de sager der blev gennemgået i forbindelse hermed, lå forud for den nye kundgørelse.

I 5 af 9 tilfælde er der forløbet mindre end en time fra indbringelsen til læge tilsynet. (Anbringelsen den 9. januar 2004 er udeladt idet der, som nævnt under pkt. 2.2.1., skete lægeundersøgelse forud for indbringelsen. For så vidt angår anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 10.05 har jeg som under pkt. 2.2.1. lagt til grund af visitation skete umiddelbart efter tidspunktet for indbringelsen til politistationen).

I de resterende 4 tilfælde er der forløbet langt mere end en time fra indbringelsen til lægetilsynet fandt sted; henholdsvis 1 time og 55 minutter, 1 time og 47 minutter, 1 time og 39 minutter og 1 time og 1 minut. Der er i nævnte rækkefølge tale om anbringelserne den 2. december 2003, den 5. december 2003 kl. 22.55, den 5. december 2003 kl. 20.10 og den 14. december 2003.

De sene tilsyn i forhold til tidspunkterne for tilkald og indbringelse tyder på at politiet i Grenå har problemer med at foranstalte tilstrækkelig hurtigt lægetilsyn.

Jeg beder politimesteren oplyse om politiet anvender lægevagtsordningen, eller om der eventuelt er indgået aftaler med praktiserende læger eller sygehuslæger, herunder om Rigspolitechefens administrationsafdeling eventuelt er blevet anmodet om hjælp til at finde en løsning. Jeg henviser til Rigspolitechefens følgeskrivelse til kundgørelsen hvori det er anført at politikredse der skulle få problemer med at skabe et effektivt lægetilsyn, bedes rette henvendelse til Rigspolitechefens administrationsafdeling der herefter vil være behjælpelig med at forsøge at løse problemerne.

2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal printes ud og opbevares sammen med detentionsrapporten i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Dette felt er afkrydset i 2 ud af de 10 tilfælde. I 3 tilfælde er der ikke sket afkrydsning af feltet, men med skrift angivet ”set = verserende sager”. I 5 tilfælde er feltet helt blankt.

I kun 2 tilfælde er der vedlagt udskrifter fra kriminalregistret; i det ene tilfælde (anbringelsen den 5. december 2003 kl. 20.10) er den vedlagte udskrift dog først trukket efterfølgende (den 19. februar 2004).

Det er beklageligt at der i 5 af de 10 tilfælde enten ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, eller ikke er gjort notat herom, og at der i 9 tilfælde ikke er vedlagt en udskrift (udskrevet på det tidspunkt hvor de pågældende blev detentionsanbragt) fra kriminalregistret. Jeg henviser i den forbindelse også til Rigspolitichefens indskærpelse i rundskrivelsen af 15. januar 2003. Jeg går dog ud fra at den manglende afkrydsning og vedlæggelse af udskrifterne ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger. På denne baggrund foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om hvorvidt der er indhentet oplysninger i kriminalregistret.

For så vidt angår notatpligten henviser jeg til at jeg under pkt. 2 har henstillet til politimesteren over for de relevante medarbejdere at indskærpe notatpligten der følger af kundgørelsens § 22, stk. 1.

Endvidere går jeg ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til efter kundgørelsens § 22, stk. 3, fremtidigt at vedlægge udskrifterne fra kriminalregistret.

2.4. Fremstilling og visitation mv.

Efter kundgørelsens § 8 skal den tilbageholdte ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS.

2.4.1. Fremstilling

I alle 10 tilfælde er rubrikken om tidspunktet for tilbageholdelsen udfyldt.

I 7 tilfælde er såvel tidspunkt for fremstilling som tidspunkt for indbringelse angivet. I disse tilfælde fremgår det at fremstillingen er sket samtidig med eller få minutter efter indbringelsen.

I de resterende 3 tilfælde (anbringelserne den 1. februar 2004, den 12. februar 2004 kl. 10.05 og den 9. januar 2004) hvor tidspunktet for indbringelse til politistationen og/eller tidspunktet for fremstilling for vagthavende ikke er angivet, er det ikke muligt at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 8 har været overholdt.

Det er beklageligt at det på grund af manglende overholdelse af notatpligten som nævnt ikke er muligt i de 3 sager at efterprøve om bestemmelsen i kundgørelsens § 8 har været overholdt. Jeg går dog ud fra at der i de 3 nævnte sager som i de øvrige gennemgåede sager er sket fremstilling for vagthavende straks ved ankomsten til politistationen.

Vedrørende notatpligten henviser jeg til min henstilling under pkt. 2.

2.4.2. Visitation mv.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den tilbageholdte.

Efter kundgørelsens § 13, stk. 3, skal den tilbageholdte ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 3. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 19, indtil visitation, som beskrevet i § 13, stk. 4, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 5, skal effekter der fratages en tilbageholdt, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I detentionsrapporten er der rubrikker til afkrydsning af efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (§ 13, stk. 3 eller 4). Der er endvidere felter til angivelse af hvem visitationen er foretaget af, hvornår den er foretaget (dato og klokkeslæt), og til angivelse af eventuelle fratagne effekter.

I alle tilfælde på nær et (anbringelsen den 9. januar 2004) er det markeret efter hvilken bestemmelse visitationen skete.

I 9 tilfælde er det ved angivelse af initialer anført hvem der foretog visitationen. I et tilfælde (anbringelsen den 5. december 2003 kl. 20.10) er det ved angivelse af navne (henholdsvis et efternavn og et fornavn på de pågældende to personer) og numre (tjenestenumre, går jeg ud fra) anført hvem der foretog visitationen.

I sagen vedrørende min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har jeg taget til efterretning at det – uanset at det i kundgørelsens § 13, stk. 5, er anført at ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Holbæk har Justitsministeriet i brev af 27. november 2003 anført følgende:

”For så vidt angår spørgsmålet om notering af navnet på den polititjenestemand, som for eksempel foretager visitation eller tilsyn ... kan det bekræftes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer bør anføres.”

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet i alle sagerne er angivet ved initialer eller tjenestenumre eller tjenestenumre og navne. Jeg går ud fra at angivelserne af initialer og tjenestenumre er tilstrækkelig til at man på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd.

For så vidt angår eventuel anvendelse af navne (uden samtidig angivelse af initialer eller tjenestenumre) henviser jeg til det som Justitsministeriet – som ovenfor citeret – har anført herom.

I et tilfælde er tidspunktet for visitationen ikke angivet.

At der i et tilfælde ikke er angivet tidspunkt for visitationen, og at det i et tilfælde ikke er markeret efter hvilken bestemmelse visitationen blev foretaget, er beklagelige, men enkeltstående fejl.

Vedrørende notatpligten henviser jeg igen til min henstilling givet under pkt. 2.

I alle tilfælde er det angivet hvilke effekter og/eller penge der er frataget den pågældende. I de tilfælde hvor den pågældende er frataget penge, er det præcise beløb angivet på kroner og øre. I et tilfælde (anbringelsen den 5. december 2003 kl. 22.55) er der anført ”kontant”, og et umiddelbart derefter angivet beløb er efterfølgende blevet streget ud.

Jeg kan til politimesterens orientering oplyse at jeg tidligere har tilkendegivet at det – hvis der ikke er noget at fratage den pågældende – efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om dette for så vidt allerede følger af oplysningen om at der er sket visitation. Rigspolicechefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 erklæret sig enig i at det bør noteres i detentionsrapporten såfremt der ikke er taget effekter fra den tilbageholdte. Rigspolicechefen har oplyst at denne oplysning vil blive medtaget ved en kommende revision af kundgørelsen og detentionsrapporten.

I 8 tilfælde skete visitationen forud for eller samtidig med den foreløbige detentionsanbringelse. I et tilfælde (anbringelsen den 31. januar 2004 hvor der ikke var tale om foreløbig detentionsanbringelse) skete visitationen samtidig med den endelige detentionsanbringelse.

Der er i disse 9 tilfælde forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 1.

I det ene tilfælde (anbringelsen den 1. februar 2004) hvor der ikke er anført tidspunkt for visitationen, er det ikke muligt at efterprøve om der er forholdt i overensstemmelse med § 13, stk. 1.

Jeg går ud fra at der også i dette tilfælde er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 1.

Efter kundgørelsens § 22, stk. 2, skal en tilbageholdt der er frataget effekter der skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I blanket P152 er et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den tilbageholdte ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres. Endvidere er der et felt til angivelse af hvem der har udleveret effekterne til den pågældende, samt felter til angivelse af dato og klokkeslæt.

I 7 af de 10 tilfælde hvor der blev frataget effekter og/eller penge, har den tilbageholdte kvitteret for udlevering heraf ved løsladelsen. I et af de 3 tilfælde hvor der ikke er en sådan kvittering, er det ved den pågældende polititjenestemands initialer noteret at effekter er udleveret, og i feltet til bemærkninger er anført ”ville ej/forstod ej” (anbringelsen den 2. december 2003), i et andet tilfælde er det ved den pågældende polititjenestemands initialer samt ved angivelse af dato og tidspunkt noteret at effekter er udleveret. I feltet vedrørende nægtelse er anført et minustegn. I det sidste af de 3 tilfælde hvor den pågældende ikke selv har kvitteret, er heller ingen af de andre felter vedrørende udlevering af effekter udfyldt.

Der er tale om en enkeltstående fejl.

Vedrørende notatpligten henviser jeg til min henstilling under pkt. 2.

2.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, i kundgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter kundgørelsens § 18, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Er den detentionsanbragte tilset to gange ved fremmøde, og er der ikke påvist forhold ved anbragtes til-

stand der nødvendiggør at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af rigspolitiet til elektronisk overvågning. (Det fremgår af Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 at rigspolitiet snarest ville undersøge politikredsenes lytte- og overvågningsudstyr). Selve detentionsanbringelsen udgør ikke et tilsyn.

Jeg går ud fra at Grenå politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld beder jeg politimesteren om oplysning herom.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og mindst en gang hver halve time, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den detentionsanbragtes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde.

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af F eller E, jf. angivelsen på detentionsrapporten ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den tilbageholdte. Det er f.eks. tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19, stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. § 19, stk. 2. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. § 19, stk. 3.

(Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten ud for tilsynsrubrikkerne).

I detentionsrapporten (blanket P152) er der rubrikker til angivelse af tidspunkterne for henholdsvis foreløbig og endelig anbringelse i detentionen. Der er hermed tilvebragt det nødvendige retlige udgangspunkt for en effektiv kontrol med det efterfølgende tilsyn med den detentionsanbragte.

I alle 10 tilfælde er tilsynsskemaet på bagsiden af rapporten udfyldt.

2.5.1. Det første tilsyn

I et tilfælde er det første tilsyn noteret som foretaget på samme tidspunkt som den foreløbige detentionsanbringelse. Da selve detentionsanbringelsen ikke udgør et tilsyn, jf. kundgørelsens § 18, stk. 2, sidste pkt., har jeg ved min vurdering af om der har været forholdt i overensstemmelse med § 18, set bort fra det pågældende tilsyn. Det næste tilsyn i sagen (der så reelt må betegnes som det første) blev efter det noterede foretaget 30 minutter senere.

Om intensiteten af tilsynene henviser jeg til det som jeg har anført nedenfor under pkt. 2.5.4.

I 7 af de 10 tilfælde blev det første tilsyn foretaget inden for 30 minutter efter anbringelsen i detentionen. I de resterende 3 tilfælde blev det første tilsyn foretaget 35 minutter efter anbringelsen i detentionen.

Dette giver mig ikke anledning til bemærkninger.

2.5.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

I alle tilfælde er der noteret tidspunkt for løsladelse.

Med hensyn til vurderingen af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle fratagne effekter og penge, til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring.

I 7 af de 10 tilfælde blev det sidste tilsyn foretaget inden for 40 minutter før løsladelsen. I 2 af disse tilfælde (anbringelserne den 12. februar 2004 kl. 8.45 og den 31. januar 2004) er det sidste tilsyn noteret som foretaget samtidig med løsladelsen. Det forudgående tilsyn blev i disse 2 sager foretaget henholdsvis 25 og 30 minutter tidligere. For så vidt angår anbringelsen den 2. december 2003 har jeg på baggrund af det der fremgår af den vedlagte udskrift af journalsøgningslisten, lagt til grund at den pågældende 40 minutter efter det sidste tilsyn – der efter det noterede blev foretaget kl. 7.30 – blev bespist (kl. 8.10) og efterfølgende kørt til Molslinien hvor han kl. 9.55 blev løsladt fra politiet i Grenå og overgivet til politiet i Lyngby.

I de 2 af de 10 tilfælde (anbringelserne henholdsvis den 5. december 2003 kl. 20.10 og den 12. februar kl. 10.05) fremgår det af vedlagte forhørsudskrifter at de pågældende imellem det sidst noterede tilsyn og det tidspunkt hvorpå de blev løsladt, var til afhøring. Vedrørende anbringelsen den 5. december 2003 kl. 20.10 fremgår af detentionsrapporten at den pågældende sidst blev tilset kl. 6.40, og at han blev løsladt kl. 9.05. Af en vedlagt forhørsudskrift fremgår det at han blev forhørt i tidsrummet fra kl. 8.29 til kl. 8.50 (den 6. december 2003).

Jeg beder politimesteren oplyse hvad der skete med den pågældende i tidsrummet fra kl. 6.40 til kl. 8.29.

Vedrørende anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 10.05 fremgår det at det sidste tilsyn blev ført kl. 14.00. Samtidig er det noteret at den pågældende (kl. 14.00) blev ført ”til afh. hos K”. Af en vedlagt afhøringsrapport fremgår det at den pågældende blev afhørt fra kl. 14.20 til kl. 14.30. Af detentionsrapporten fremgår det at han blev løsladt kl. 16.25.

Jeg beder politimesteren oplyse hvad der skete med den pågældende i tidsrummet fra kl. 14.30 til kl. 16.25 hvor han blev løsladt.

I det sidste af de 10 tilfælde (anbringelsen den 5. december 2003 kl. 22.55) blev det sidste tilsyn efter det noterede ført kl. 6.40, og den pågældende blev løsladt kl. 11.15.

Det er beklageligt at der enten ikke blev ført tilsyn med den pågældende i den sidste lange del (ca. fire og en halv time) af anbringelsen, eller at der ikke er gjort notat herom.

2.5.3. Intervallet mellem tilsyn

Langt hovedparten (112 ud af i alt 132) af de mange tilsyn der er ført i de 10 tilfælde som min gennemgang angår, er ført med intervaller på højst en halv time. De resterende tilsyn er ført med intervaller på mellem 35 minutter og 45 minutter. I et enkelt tilfælde gik der en time og i et andet 50 minutter mellem to tilsyn.

Efter min gennemgang er det mit indtryk at politiet i Grenå – bortset fra de to enkeltstående tilfælde – har ført tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 1, 2. pkt.

Det bemærkes at det ikke umiddelbart er muligt for mig at efterprøve om tilsynene er sket "så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt", jf. kundgørelsens § 18, stk. 1, 1. pkt. Jeg har imidlertid ikke grund til at tro at det ikke skulle være tilfældet.

2.5.4. Skærpet tilsyn

Som nævnt skal der føres et skærpet tilsyn med den tilbageholdte mens anbringelsen er foreløbig, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2. Ved et skærpet tilsyn forstås efter § 19,

stk. 1, et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end tilsyn efter § 18. Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde, jf. § 19, stk. 2.

Som ligeledes nævnt er detentionsanbringelsen foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. kundgørelsens § 12, stk. 2.

I 2 tilfælde (anbringelserne den 9. og 31. januar 2004) skete lægeundersøgelsen som tidligere nævnt henholdsvis forud for og umiddelbart efter indbringelsen til politistationen. Jeg må derfor – uanset at der i detentionsrapporten om anbringelsen den 9. januar 2004 er noteret tidspunkt for foreløbig anbringelse af den pågældende (jeg bemærker i øvrigt at dette tidspunkt ligger 5 minutter tidligere end det noterede tidspunkt for den endelige anbringelse) – ikke skete nogen egentlig foreløbig detentionsanbringelse. I et tilfælde (anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 08.45) er der ikke noteret tidspunkt for endelig detentionsanbringelse. Dette skyldes formentlig at det ved lægeundersøgelsen blev besluttet at den pågældende skulle indlægges, og at det efterfølgende ophold i detentionen derfor blev forholdsvis kort. I henhold til kundgørelsens § 12, stk. 2, må det dog lægges til grund at den pågældende var at betragte som endeligt anbragt i det tidsrum der lå mellem lægeundersøgelsen og Falcks ankomst.

Således skete der foreløbig detentionsanbringelse i i alt 8 tilfælde.

I de fleste tilfælde var den foreløbige anbringelse lang på grund af de sene lægetilsyn. Således var den foreløbige anbringelse i 4 tilfælde mellem 1 og 2 timer. I 4 tilfælde varede den foreløbige anbringelse henholdsvis 22, 40, 45 og 50 minutter.

I de 2 tilfælde hvor der gik henholdsvis 22 minutter (anbringelsen den 1. februar 2004) og 40 minutter (anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 10.05) mellem den foreløbige anbringelse og lægetilsyn, blev der ikke mellem den foreløbige anbringelse og lægeundersøgelsen ført tilsyn med de pågældende.

Uanset at der (navnlig i det førstnævnte tilfælde – anbringelsen den 1. februar 2004) var kort tid mellem den foreløbige anbringelse og lægetilsynet, henleder jeg politimesterens opmærksomhed på at der efter kundgørelsens § 12, stk. 2, skal føres skærpet tilsyn indtil lægetilsyn har fundet sted.

I 3 af de 8 tilfælde hvor der skete foreløbig anbringelse, blev der efter det anførte konsekvent ført skærpet tilsyn (angivet med et "S") med de pågældende indtil lægeundersøgelsen havde fundet sted. Det drejer sig om anbringelserne henholdsvis den 2., 12. og 14. december 2003. Tilsynene i de 3 sager skete med intervaller på 15 og 20 minutter.

I et (anbringelsen den 5. december 2003 kl. 20.10) af de 8 tilfælde hvor der skete foreløbig anbringelse, blev der efter det anførte ført to skærpede tilsyn med 30 minutters interval, og efter et interval på 35 minutter skete der så efter det noterede lægetilsyn og tilsyn ved fremmøde.

I 2 af de 9 tilfælde blev der efter det noterede ikke foretaget skærpede tilsyn. Det ene af disse tilfælde er anbringelsen den 12. februar 2004 kl. 08.45. Her gik der 50 minutter mellem den foreløbige anbringelse og lægeundersøgelsen. Efter 15 minutters foreløbig anbringelse blev der ved fremmøde ført tilsyn med den pågældende. Herefter gik der 35 minutter indtil lægeundersøgelse fandt sted.

Det andet af disse tilfælde er anbringelsen den 5. december 2003 kl. 22.55. I dette tilfælde varede den foreløbige anbringelse 1 time og 52 minutter. Under den foreløbige anbringelse blev der ført to tilsyn ved fremmøde med intervaller på 35 og 25 minutter samt et elektronisk tilsyn efter et interval på 25 minutter. Endelig gik der 17 minutter fra det sidste tilsyn til lægeundersøgelsen fandt sted.

Det er beklageligt at der i de 2 nævnte tilfælde ifølge det noterede ikke blev ført skærpet tilsyn med de pågældende.

Efter min gennemgang har jeg ikke noget klart indtryk af hvorledes der føres skærpet tilsyn hos politiet i Grenå. Nogle af de gennemgåede sager peger i retning af at det skærpede tilsyn føres med kortere intervaller end det almindelige tilsyn. Andre adskiller sig med hensyn til intervallerne mellem de foretagne tilsyn ikke (væsentligt) fra de øvrige foretagne tilsyn, jf. pkt. 2.5.3. Jeg beder politimesteren oplyse nærmere om hvordan det skærpede tilsyn bliver ført hos politiet i Grenå, herunder om der eventuelt er tale om at de pågældende ved fremmødet bliver tilset mere grundigt end de gør ved et almindeligt "fremmødetilsyn".

2.5.5. Noteringen af de foretagne tilsyn

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, klokkeslættet for hvornår tilsynet er ført, og arten af det tilsyn der er ført, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18, stk. 5. Det er dog tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis man derved på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd, jf. pkt. 2.4.2.

I alle tilfælde er der angivet tidspunkt for de førte tilsyn.

I alle tilfælde er det ved angivelse af "S", "E" eller "F" anført hvilket tilsyn der er ført.

I alle tilfælde bortset fra et er det ved angivelse af initialer eller i enkelte tilfælde "hundepatruljen" anført hvem der har ført de enkelte tilsyn. Jeg går ud fra at det f.eks. via POLSAS kan afklares hvem der var på hundepatrulje på de pågældende tidspunkter.

I rapporten om anbringelsen den 1. februar 2004 er det ud for to af de førte tilsyn ikke angivet hvem der har foretaget tilsynene.

Der er tale om to helt enkeltstående fejl. Politiet har således altovervejende forholdt sig i overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 5.

2.5.6. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn skal som nævnt ifølge kundgørelsens § 18, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen.

Rigspolitichefen og Justitsministeriet har i sagen vedrørende min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse tilsluttet sig min fortolkning af bestemmelsen hvorefter den sigter til tilsyn efter lægeundersøgelsen. Uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde, skal der således i alle tilfælde ske tilsyn ved fremmøde de første to gange efter lægeundersøgelsen (den endelige detentionsanbringelse). Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

I sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse oplyste Rigspolitichefen endvidere (i en udtalelse af 20. august 2002) at rigspolitiet i en skrivelse til politikredsene havde præciseret at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse inden man kan benytte den elektroniske overvågning, og at rigspolitiet ved revision af kundgørelsen ville foretage en præcisering af kundgørelsens § 18, stk. 2.

Kun i 3 af de 10 sager er de to første tilsyn efter lægeundersøgelsen blevet ført ved fremmøde. I 2 sager er det første tilsyn efter lægeundersøgelsen blevet ført ved fremmøde.

Det er beklageligt at kundgørelsen kun er overholdt i 3 af de 10 tilfælde på dette punkt – (og det på trods af at Rigspolitichefen i en skrivelse til politikredsene har præciseret at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse inden man kan benytte den elektroniske overvågning).

Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der efter endelig anbringelse i detentionen udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser, og i givet fald vedlægge kopi heraf.

2.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

I alle tilfælde er der som anført under pkt. 2.5.1. angivet et løsladelsestidspunkt i detentionsrapporten.

Politiet i Grenå har således på dette punkt forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 20.

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POLSAS, men jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet i alle tilfælde (tillige) er angivet heri.

2.7. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolicefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædel-

sen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænnning og -behandling.

Som anført under pkt. 2 er der i ingen af de 10 tilfælde sket udfyldelse af rubrikken vedrørende vejledning.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket.

Det er beklageligt at politiet enten ikke har overholdt notatpligten eller ikke har givet den vejledning der efter kundgørelsens § 21, stk. 1, skal gives.

Vedrørende indskærpelse af notatpligten henviser jeg til min henstilling herom afgivet under pkt. 2.

Jeg går endvidere ud fra at politimesteren vil indskærpe pligten til vejledning efter kundgørelsens § 21, stk. 1.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Grenå, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef